

sosialurin

telf. 147 20. 11820
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosialurin

Útgevandi: Fyritaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Bláðmenn: Høgni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller

Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Veruliga ætlan landsstýrisins

EFTIR AT blóðini í seinastu viku hava verið á tremur við helikoptaratilfarir, munnu flestu føroysku avíslesararnir vera kunnugur við allar fyrimunir, sum hetta nýggja flúgvandi undur ber við sær. Tað er skjótari og ómakaleysari at ferðast, sjóverkurin er farin í søguna, eingin súr mjólk longur o. s. fr. Stutt sagt: Samferðsluspurningurin er við at vera loystur med alla.

VIT IVAST heldur ikki í, at ávísir fyrimunir eru við innanoyggja helikoptaraflúgvung í Føroyum. M. a. tá illa ber til at leggja at landi fyri brimi, ella tá umstøður — sjúka o. t. — gera tað neyðugt at koma skjótt úr einum stað í annað. Men vit ivast heldur ikki í, at til hesi endamáli kundir onnur og biligari loysn funnist.

EFTIR OKKARA tykki hevur hetta helikoptaraexperiment landsstýrisins eisini onkrar vansar. Fyri tað fyrsta er tað ógvuliga dyrt hjá teimum, sum skulu nýta helikoptaran (5–6 ferðir dýrari enn við báti). Fyri tað næsta er tað eisini dyrt hjá teimum, sum ikki nýta hann (í 3 mánaða royndartíðni verður roknað við einum halli uppá 1,6 milj. kr.). Fyri tað triðja er lítil nytta í hesum, tað tað ikki verður flogið til ALLAR útoyggjabygdur og harafturat meta vit hesa royndartíðni vera til lítla nytta, tá hendað fer fram í bestu árstíð.

MEN ALT HETTA er ikki tað ringasta kortini. Aftanfyrir allan hendað blóðskapin hjá landsstýrinum móti smábýgdunum lúrir veruliga ætlan landsstýrisins, sum hvørki smá- ella størri bygdinir fara at rósa av.

ILLTANKA OKKARA fingur vit váttaðan frá umboðsmanni Strandferðslunar á tíðinda-fundi næstseinasta mánadag, tá hesin visti á, at fyrri samfelagið kann flúgvungin koma at spara m. a. rakstrarútreiðslur hjá Strandferðsluni, við tað at SKIP MØGULIGA VERÐA LØGD ELLA BERT BRÚKT SUM EYKA. Og frá landsstýrinum er longu sagt, at ætlan teirra er at taka seg burtur úr flúgvungini (og lata hetta til privat felag. Hvør segði Skipafelagið???)

JÚST HETTA ER veruliga ætlan landsstýrisins. Í lóguni eitur hetta tilboð til útoyggjabygdinir. Siglið ella flúgvungin sum tykkum lystir. Men tá verður einki tilboð longur. Súlan, Másin, Barskor o. s. fr. verða lögð. Helikoptarin flýgur og tá eingin annar ferðamøguleiki er, verður ikki tørført at áseta prísir hjá viðkomandi privata felag, sum fær projektið serverað frá landsstýrinum. Tá verður dyrt at fáa mjólkina úr Fugloy ella koma til tannlækna av Trøllanesi.

Ásetingarnar í rúsdrekkalógini dømdar virðirleysar

við-
merkingar

Blaðstjórnin á Dimmalætting er frikendur fyri at hava gjørt brot á ásetingarnar í rúsdrekkalógini um forboð móti at reklamera fyri rúsandi drykkum. Dómurin sum fall við Føroya rætti 17. juli í ár hevur í veruleikanum gjørt ásetingarnar í rúsdrekkalógini púra deyðar og maktasleysar — eisini á hesum øki.

Tað gerst væl ikki annað enn at konstatera, at soer. Í viðmerkingunum til dómin verður sagt, at sjálvst um ein fyrirtøka bara selur brennivín og annað av sterkum lógi til føroyingar, til Føroya, men annars eisini selur

okkurt annað (vit kunnu siga gaflar og knivar til kinesarar t. d.), so er ein tilik fyrirtøka, sum bara er til fyri at selja rúslögir í veruleikanum, ikki at skilja sum eitt virki, ið skal verða umfatað av reklamuforboðnum.

Skilji hetta hvør skilja tað kann. Eg meti henda dóm at vera so stíkk ímóti orðingini í lógini, ein hin størsta háðan móti lógarinnar anda.

Um Dimmalætting verður frikend 100 ferðir um dagin av Føroya rætti, so verður hon tað á ongum sinni moralskt.

Einki blað í Føroyum reklamamar iðlaga og áhaldandi fyri brenni-

vínssølu í Føroyum uttan Dimmalætting.

Dimmalætting og harvið Sambandsflokkurin siga seg vera dyggasta verja móti rúsdrekka-floyminum til Føroya og av galdandi rúsdrekka-lóggávu.

Einasta føroyska blað sum profiterar av alkoholkapitalinum, sum floymir innvið Føroya land, er Dimmalætting. Profittin fær hon fyri at lýsa fyri brennivins-agentum, brennivins-seljarum, soleiðis at hvør einasti føroyingur ongantíð skal vera í iva um, at hann í Dimmalætting fær at vita hvar hann keypir sitt rúsdrekka. Og tað er ikki

reklama fyri rúsdrekka!!!

Og fyri hesa rúsdrekka-reklamu fær blaðstjórnin á Dimmalætting frikennið frá Føroya rætti — frikendur fyri at hava gjørt brot á regluna um reklamu fyri rúsdrekka!

Slíkt er dómur.

Dimmalætting er nú eisini autoriserað sum lýsingarblað fyri brennivinsagentar.

Hesa autorisasjón hevur rætturin dømt Dimmalætting at fáa. Til at vera tann forlongdi armurin hjá alkohol-kapitalinum.

17. juli 1981
J. Lindenskov

Óli Jacobsen og stríðslinjan

Á eykaáðalfundi Sörvágs Arbeidarafelags 5.7.81. vóru millum onnur mál stuðul til Føroya Sjömannafelag á skránni. Viðtikið varð at seta eina verkfallsstúðulsnevnd á stovn við tí endamáli at savna pening til verkfallið hjá sjómmonnum.

Tryk fólki vórðu vald, millum teirra undirritaði.

Her er tað at Óli Jacobsen kemur inn í myndina, tí eftir einum av hansara mongu »metingum« skuldi undirtøkan millum fólki verið lítill

og ongin, tí »at fólki yvir-
hevdur ikki taka undir við slíkar linju« (Eg citeri Dml. nr. 71, 16.7.81).

Her er at siga, at undirtøkan, so lógið tað kann týskast Óli Jacobsen, bara økt dag frá degi. Grundirnar til hetta kunnu vera ymiskar, men ein mogleiki er, at Óli Jacobsen við síni undarligu stöðu og skrivning hevur gjørt hópán av fólki til marx-leninistar, eitt heiti hann gevur øllum teimum sum sýna sjó-

monnum samhuga; við øðrum orðum: hitt gamla kommunistaskrymslið í nýggjum búna.

Satt at siga skilji eg so illa Óli Jacobsen'sa ymisku »metingar«. »Stríðslinju« kallar hann tað, at fakfelags-fólk standa saman í stríðnum fyri betri korum. Min uppfatan av fakfelagspolitikki hevur til dags verið tann, at á arbeiðsmarknaðinum eru tveir partar: arbeiðsfólkið á aðrari síðuni, arbeiðsgevarin á hinari. Min sannføring er

farin at rilla, síðani Óli Jacobsen'sa »meting« nr. eg veit ikki hvat sá dagsins ljós, at hetta als ikki eigur at vera so. Í verki hevur hann vist tað gongdu leiðina framvið við at skipa fakfelag í samarbeiði við og stýrt av reidarundini, mótparturin eru sjómenninir. Skal hetta vera tann nýggja stríðslinjan?

Jóan Jakku Guttesen,
limur í verkfallsstúðulsnevnd
Sörvágs Arbeidarafelags

Summar og summartíð

Nú eru tær ljósu næturnar farnar at halla og skjótt myrkist, nú vit hava summartíð. Í fjór var almikið prát um, at tað lat seg ikki gera við summartíð, tí almanakkin mátti broytast. Hetta varð sagt í tinginum fleiri ferðir og í útvarpinum eisini.

Dimmalætting skrivaði eisini, at almanakkin mátti broytast. Fyri tað sama kun-

di verið sagt, at sólssystemið mátti broytast, skuldi klokkan í Føroyum flytast ein tíma fram.

Nei, tíðin er hin sama. Tað er bert klokkan, ið er flutt, og tað letur seg gera bert við eini lýsing.

Vit, sum hava siglt, eru vanir við summartíð her og har og almanakarnir hava verið teir somu.

Summarið hevur ikki roynst væl til söl. Teir gomlu dæmdu væl leygardagssól um várið, sum eisini var, og um heystið, tað var kanska meira um sjógvinn teir hugsaðu.

Summarmáladagur var sera goður við nógvum söl. Gamalt er, at tað avdagaði ikki á Norðhavinum summarmálanatt. Dagur sást á luftini alla náttina í havsbrúnni,

men tað kundi vera liggjandi fitta løtu hjá kúki, áðrenn drigið varð. Sjálvandi kom tað ann uppá veðurlíkindini — um tað var tjúkt ella klárt.

Sum tað varð sagt í andaktini Syftunsøkudag, fer tað nokk at halda við veðrinum til ólavsøku.

T. J.

Farvæl, Gudrun!

Góða Gudrun! Nú tú skalt fara úr Klaksvík fyri seinastu ferð, vil eg fegin bera tær eina seinastu kvøðu. Tú kanst vera fegin um, at tú ikki fekt somu lagnu sum so mangar av systur tínun — nevnliga at enda við havsins botn, annaðhvørt í vinnu og við allari marningini, ella sektar, tá tær ikki longur orkaðu at gera nyttu. Takkarlónin, ið tú nú fært frá heimstaði tínun, higgar tú hevur fært mangan goðan fongin, er ikki

vøkur. Eg veit ikki, um tað kann vera tær nakar uggi, at lagna tinn minnir meg ikki sørt um ta lagnu, ið gomul foreldur, sum kanska hava fott og fostra eini átta ella fleiri børn, ofta fáa. Tá tey ikki longur orka at gera nyttu, verða tey tveitt inn á eitt ellishiem. Men at ellishiem titt skuldi verða í Vestmanna, tað var tað seinasta, ið eg hevði ventað. At Klaksvíkin í dag er so fátøk, at hon ikki hevur ráð at fjälga um

teg á ellisárum tínun, er ikki tinn skuld, tí tinn partur hevur ikki ligið eftir, so leingi tú orkaði at gera nyttu. Hetta fátækkdømi er tianverri heldur ikki av materielum slag, hevði tað verið, so var tað enná tað at borið, men hetta er ein andilg fátækt, sum tað vist ikki finst nokur heilsuót bót fyri. Vit hava onnur dømi um hesa andilgu fátækt her á staðnum. Hvar er t. d. minnisvarðin um Nólsoyar Páll, ið langt síðan átti

at verið reistur? Vágbingar eru tó so frægir, at teir hava reist honum ein varða á Fløtuni Fríðu. Gudrun góða, kanska er tað líka so frægt fyri teg, at tú kemur til eitt stað, har fólk virðismeta teg og ikki einans hugsa um, hvat ið »betalir seg«. Eg lovi tær, at næstu ferð, eg komi til Vestmanna, skal eg koma at heilsa uppá teg. Hav tað gott! Vit hittast aftur!

Ein vinur